

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 183/22

Люксембург, 15 ноември 2022 г.

Решение на Съда по дело C-646/20 | Senatsverwaltung für Inneres und Sport

Автоматично признаване на извънсъдебните разводи : акт за развод, изготвен от длъжностното лице по гражданско състояние на държава членка, съдържащ сключено от съпрузите споразумение за развод, потвърдено от тях пред това длъжностно лице в съответствие с предвидените в правната уредба на тази държава членка условия, представлява решение по смисъла на Регламент Брюксел II а

През 2013 г. ТВ, с двойно германско и италианско гражданство, и RD, италиански гражданин, сключват брак в Германия. През 2018 г., след проведено извънсъдебно производство за развод, предвидено в италианското право, те получават удостоверение за развод, издадено от длъжностното лице по гражданското състояние в Италия.

Германската служба по гражданско състояние отказва вписването на този развод, поради това че същият не е бил преди това признат от компетентния германски съдебен орган. Сезиран с делото германският Федерален върховен съд иска да се установи дали понятието „решение“, посочено в Регламент Брюксел II а в областта на признаването на решения за развод, обхваща случая на извънсъдебен развод, произтичащ от споразумение между съпрузите и произнесен от длъжностното лице по гражданското състояние на държава членка в съответствие със законодателството на същата.

С решението си от днес Съдът, заседаващ в голям състав, приема, че **акт за развод, изготвен от длъжностно лице по гражданско състояние на държавата членка по произход, съдържащ сключено от съпрузите споразумение за развод, потвърдено от тях пред това длъжностно лице в съответствие с предвидените в правната уредба на тази държава членка условия, представлява „решение“** по смисъла на Регламент Брюксел II а.

Съдът уточнява най-напред, че в областта на разводите понятието „решение“ по този регламент обхваща **решенията за развод, постановени в съдебно или извънсъдебно производство, стига правото на държавите членки да предоставя и на извънсъдебните органи правомощия в областта на развода.** Така всяко решение, постановено от такива извънсъдебни органи, компетентни по дела за развод в дадена държава членка, трябва да бъде автоматично признато, при спазване на условията, предвидени в посочения регламент.

Освен това Съдът припомня своята практика, съгласно която приложното поле на Регламент Брюксел II а обхваща само разводите, постановени от съд или от друг държавен орган или под техен контрол, което изключва „частните“ разводи. От това той прави извода, че всеки държавен орган, който приема „решение“,

трябва да запази контрола върху постановяването на развод, което при разводите по взаимно съгласие означава, че той **трябва да извърши преценка на условията за развод с оглед на националното право, както и на действителността и валидността на съгласието на съпрузите да се разведат.**

Съдът обяснява, че това изискване за преценка е критерият, който позволява да се направи разграничение между понятието „решение“ от понятията „автентичен акт“ и „споразумение между страните“, които също са посочени в Регламент Брюксел II а. Той уточнява, че този критерий, също както правилото относно автентичните актове и споразуменията между страните, са възприети и изяснени в рамките на Регламент Брюксел II б, който заменя Регламент Брюксел II а считано от 1 август 2022 г.

Относно делото по главното производство Съдът отбелязва, че в качеството му на законно създаден орган длъжностното лице по гражданското състояние в Италия е компетентно да **постанови развода по правнообвързващ начин**, като удостовери в писмена форма съставеното от съпрузите споразумение за развод, **след извършване на преценка**. Всъщност това лице се уверява **във валидния, свободен и информиран характер на съгласието на съпрузите за развод** и извършва преглед също на съдържанието на споразумението за развод с оглед на действащите законови разпоредби, като се уверява, че споразумението се отнася единствено до прекратяването на брака или до прекратяването на гражданскоправните последици на същия, с изключение на каквото и да е прехвърляне на имущество или на участието на деца, различни от пълнолетни икономически независими деца. Съдът заключава, че в случая следователно наистина става въпрос за „решение“ по смисъла на Регламент Брюксел IIа, което трябва да бъде автоматично признато от германските служби по гражданското състояние.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Поддържайте връзка!

